

BÉKEHARANG

HITÉBRESZTŐ, HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP
MEGJELENIK ÉVENTE TIZSZER

ELŐFIZETÉSI DIJ EGYÉVRÉ 2 P. EGYES SZÁM 20 F
Szerkesztőség: Kaposvár, Németh István-utca 2
Kiadóhivatal: Budapest, VI. Felsőerdősor 5. III. emele

A mi Istenünk, megemésztő tűz.

Zsid. 12/29.

Mi a mennyország? Az a hely, ahol Istennek emésztő tüze, már nem talál semmi égetni valót. Ott már minden viláosságban van. Mi a pokol? A pokol az a hely, ahol Isten emésztő tűzének van kitéve minden, amit meg kell tisztítani, vagy ami minket megkeményített. Tegyük fel magunkban ezt a kérdést: Hogyan közeledhetik az ember Istenhez, ha Isten tökéletes, szent, tiszta és emésztő tűz, mi ellenben gyámoltalan bűnösök vagyunk. Hogyan járulhatunk hozzá? Ésaiás 33-14-ben e kérdést így állítja föl: — Ki lakhatik közölünk megemésztő tűzzel, ki lakhatik az örök hűséggel? — de önmaga a proféta felel a 15. versben ekként e kérdésre: — Aki igazságban jár és egyenesen beszél, aki megveti a zsarolt nyereséget, aki kezeit rázván, nem vesz ajándékot, aki fülét bedugja, hogy véres tervet ne halljon és szemét befogja, hogy gonosz ne lásson. Nos tehát az járhat a mennyország útján, ki ezeket a feltételeket betölti. Te is ezen feltételek alatt jöhetsz Istenhez. De a mi szemünk folyvást zárva voltak-e? Bedugtuk-e fülcinket mindenkor? Távol tartottuk-e kezünket a gonosztól? Ha csak ez az egyetlen út volna Istent megközelíteni, hát senki sem jöhetne hozzá. Ezt be kell látunk. Ezt betölteni senki sem képes. Életünknek elmúlt ideje, azt bizonyítja, hogy nem tettem, s a jövőben sines remény arra, hogy azt magam erejéből betölthetem. És mégis közeledhetek Istenhez. Hogyan lehetséges? Egy képpel megvilágíthatjuk ezt. Amerikában olykor megtörténik, hogy egy ültetvényes letelepedik a magányban, egészen elszigetelve a világtól. Körülötte a végtelen pusztaság. Egy napon a prairi tűz szagát érzi és most, hogy megmeneküljön, mindent kockára tesz. Vagyonát és a maga és szerettei életét. Nos mit tesz? A közeledő tűz, halált és pusztulást hoz magával, ezt ő föl nem tartóztathatja. Tehát, nagy elővigyázattal ő maga rak tüzet és fölégeti maga körül a fűvet, úgy hogy mikor az emésztő tűz odaér, nem talál már semmit, amit fölégessen és ő maga megmenekül.

Kedves lélek, van még hely, hol te bizton-

ságban lakozhatsz, hol Istennek emésztő tüze nem emészt meg és e helynek neve: Golgotai kereszt. Azokban, akik Jézusban vannak, az emésztő tűz nem talál többé égetni valót. Engedd meg, hogy feltegyek neked néhány kérdést. Hol állasz e pillanatban? Megtaláltad ezt a menedéket? Kinyujtottad-e már Isten felé a kezedet? Egész életedet Krisztusnak eme váltására helyezted-e? Csak ezen az úton közeledhetsz Istenhez, nincs más út. Ne biz magadban. Ézsaiás, nem azt mondja, hogy ki mit csinált, hanem, hogy ki mit *nem* csinált. Válaszd a Krisztustól adott menekülés útját. Ne felejtse el, a mi Istenünk megemésztő tűz.

Azután, ha Istennek tüze egyszer övéire száll az többet tesz, mit gondolnánk. Az megemésztli a bűnt, az ömbert és nem marad más vissza, mint Istennek tüze. Készek vagyunk-e ilyen égőáldozatot hozni? Kész vagy-e egész életedet odatenni és hagyni, hogy mindent megemésszen e tűz, ami nem viláosság? Ha te őt kéred, megleszi. E pillanatban megleheti. De te talán aggodalmaskodva kérde, hogy milyen lesz akkor életed? Gondolj ismét egy mennyei tüzre, az égő csipkebokorra. Mózes látta, hogy lángokban áll és nem ég el. A mi életünk is épen ilyen. Egy közönséges csipkebokor. De Istentől eltöltve. Ez az első hely az Írásban, hol mi szent talajról hallunk. Aki szentségben él, az szent talajra lépett és Isten akkor azt várja tőlünk is, amit Mózesről, hogy engedelmeskedjünk neki. A Szentlélek némasak vigasztalni, hanem örömteljes engedelmességhez is akar minket juttatni és a tűztől eltelve lakozhatunk az emésztő tűzzel. Őh az Ur tüze emésszen meg minden, nem istenit bennünk.

Isten a munkánkban is emésztő tűz. Mily komoly az I. Kor. 3-11. Munkánkat is tűz fogja megvizsgálni. Nem azt, hogy mily sok, hanem hogy milyen. Munkánk indító oka isteni-e? Nem játszik-e öntetkezés, hűség szerepet? Mit építesz Jézusra? Életed arany, ezüst, gyémánt-e, vagy csepű, polyva, forgács? Mert ez utóbbit megemésztli a tűz. Engedd Istennek tüzeit munkálni benned és ne a magad lüzével gyere, mint Áron, ne a magad erejével akarj cselekedni, ne magadra, hanem isteni Megváltódra támaszkodj mindenkor és mindenekben. (O.)

Tartalom.

1. A mi Istenünk megemésztő tűz. (O.) — 2. Egy ősmethodista vasgyuró. — 3. Amit tudnunk kell. (I. j.) — 4. Néhány alapos ok, amiért kedvező időben is szívesen megyek a gyülekezetbe. (Bs. Kb.) — 5. És ha valamit tesztek, lélekből cselekedjétek, mint az Urnak és nem embernek. (W. H.) — 6. Több józanságot. (Józan.) — 7. A jó prédikáció. — 8. A nye fordulat. — 9. Hírek a nagyvilágból. — 10. Én hiszek Neked... (dkj.) — 11. Hazai hírek. — 12. Irodalom. — 13. Gonosz megszólás. (Sv. E.) — 14. Egy áldott kérdés. — 15. Alázatos megnyugvás. — 16. Hol és mikor tartunk Istentiszteletet.

Egy ősmethodista vasgyuró.

Fejezetek a vadnyugat egyik uttörő
prédikátorunk életéből.

— Plath H. —

II.

Az evangélium szolgálatában.

Cartwright megtért. Eltordult a bálványoktól, hogy az egy élő és igaz Istennek szolgáljon. Nemsokkal megtérése után, maga is Isten szolgálatába lépett és az evangéliumot hirdetni kezdte. 1802 tavaszán, egy negyedévi konferencia alkalmával Walher I. felügyelő prédikátor az alábbi inténgedélyt adta neki: Cartwright Péter czennel engedélyt kap, hogy tudását a püspöki methodista egyházban, míg az evangélium szellemében marad, mint intő lelkek buzdítására használhassa. 1802 május. Jesse Walker felügy. préd. — Abban az esztendőben Kentuckiban, nagy lelkibredés volt. Sokan megtértek és esatlakoztak az egyházhoz. A prédikátoroknak azonban nemesak a sántán és a bűn ellen kellett küzdeni, hanem azon nagyfokú tudatlanság ellen is, amely lelki dolgokban meg nyilvánult. Cartwright elmond egy esetet egy összejövetelről, melyet Lee prédikátor, egy igen komoly és tevékeny lelkiember tartott. Az egyik állomásán, — egy magánháznál — volt egy anyátlan bárány. A házigazda fia, csupa szórakozásból megtanította ezt a bárányt öklelni. Egy összejövetel alkalmával beállított egy részeg ember, ki egész éjjel lumpolt. Késő jött és az ajtó közelében egy pad szélén foglalt helyet. Alighogy leült bóbiskolni kezdett. Amint így előre hajlongott, egyszerre csak beodalgott a bárány és midőn az embert bolintgatni látta, ingerlésnek vette, neki rugaszkodott az alvónak s akkorát dőfött pont a homlokára, hogy a részeg ember lefordult a padról. A jelenet állára az egész gyülekezett hangos hahotába tört ki. Bármily komoly volt is a prédikátor, de ez a dolog őt is annyira ingerelte a nevelésre, hogy majdnem ő is kijött a rendes kérvágásból. De mégis sikerült neki a legkomolyabb és legtermészetesebb módon a fölött az ige fölött beszélni, amikor az Ur Jézus azt mondja: — Ki magát meg nem tagadja és nem veszi fel keresztjét, nem lehet tanítványom. A közösségben volt egy teljesen hitetlen hollandus pár, kik az isteni dolgokban és a megváltás tekintetében a legsötétebb tudatlanságban éltek. Az asszony egy megrögzött veszekedő volt és annyira átadta magát ennek a „szenvedélynek“, hogy férjét valóságosan szerencsétlenné tette. Gonosz nyelvével, megkeserítve annak életét. A prédikáció alatt azonban megmozdult a szívük és lelkiismeretük. Hangosan sirtak, elhatározták, hogy megjavulnak és fölveszik keresztjüket. Midőn a prédikátor az istenliszteleket befejezte és egy kissé megpihent, lóháton a legközelebbi állomására indult. Alig lovagolt egy jó darabot, hát egy kis embert lát maga előtt, aki nagy szuszogva egy természetes nől cipelt a hátán. Amint közelebb ért hozzájuk, akkor látta, hogy az a hollandi pár, kiket az Ur lelke az imént megragadott. A prédikátor részvétellel érdeklődött, hogy mi a baja az asszonynak? Csodálkozva felelte a hollan-

dus: Ej, hiszen az előbb prédikálta, hogy fel kell venni a keresztünket és úgy kell követni az Ur Jézust, különben nem jutunk a mennybe. Feleségem folyton szidalmaz és veszekedik. Ő az én legnagyobb keresztlem ezen a világon és azért veszem fel magamra és viszem, mert megakarom a lelkemet menteni. A prédikátor nem kevésbé csodálkozott a Szentírás ily betűszerinti alkalmazásán. Leugrott lováról, leült velük az utra, elmagyarázta az Írást és imádkozott velök. A hollandus és felesége gyökeresen megtértek és egész életükön át békés, boldog életet éltek.

Cartwright Péter 1803 októberében lett utazó-prédikátor. Még csak 18 éves volt. Nehéz küzdelmébe került. Ámbár határozott elhívást érzett a prédikátori szolgálatra. Abban az időben az utazó-prédikátori szolgálat nagy áldozatokat és önmegtágadást kívánt. Egy nőtlen prédikátornak évi 80 dollár fizetése volt és gyakran csak a felét tudta annak a gyülekezetektől megkapni. A prédikátoroknak gyakran nagy nyomorba jutottak. Három évi szolgálat után Cartwright rendkívül leszegényedett. Erről az időről ő maga is ezt írja: — Három éve hagytam el atyám házáat, ötszáz mérföldnyire voltam otthonomtól. Lovam megvakult, kantám legkevesebb egy tucat helyen toldozva, ruhám annyira összevisza volt foltozva, hogy művészet volt az eredeti anyagot fölismerni. Azon lépelődtem; hogyan juthatnék haza, hogy egy kicsit rendbeszedjem magamat. Mariettóban voltam és 75 cent volt a zsebemben. Hogyan jutok haza, talány volt előttem. Rejtendő szenvedések után jutottam haza. Szüleim örömmel fogadtak. Néhány hetet otthon töltöttem. Édes atyám adott egy másik lovat, kantárt, nyergel. Új ruhát is kaptam és negyven dollár készpénzt. Így felszerelve készen voltam egy újabb három éves utra.

Az ilyen szegényes viszonyok mellett, egy methodista prédikátor, nem egy könnyen gondolható a család alapításra. Ő mégis megmósult s így az utazó-prédikátori szolgálatát fel kellett adni, mivel esatládját egy nem tarthatta fenn. Az Isten és munka iránti szeretetből abban az időben sokan nőtlének maradtak. Elele vége felé, — ötven éves jubileuma alkalmával így nyilatkozott Cartwright: — Némelyek közületek az én időmben, nem lehettek volna utazóprédikátorok. Mi nem viseltünk akkor hosszú nadrágot, mint most. Első püspökeink öreg ifjak voltak. Rövid nadrágot hordtak. És ha akkor valaki egy pár hosszú harisnyához, vagy lehajtott száru esizmához juthatott, úgy lözgyökeres methodista prédikátornak érezte magát. De nemesak e nagy szegénység, hanem a rendkívül kiterjedt munkaterület is megnehezítette az utazóprédikátori szolgálatát. Cartwrightnek és prédikátor társainak sokszor négy-hat hétbe került, míg kerületüknek minden gyülekezetét meglátogathatták. A végtelen és járhatatlan utakon, erdőkön és a vad mezőkön át lóháton tette meg az utat. Nyeregtáskájában voltak a bibliatanulmányozáshoz szükséges könyvek, valamint az eladásra szánt iratok. Gyakran folyókon kellett átúsztatni. Ugy volt mint Pál, veszedelemben szárazon és vízen.

(Folytatása következik).

Amit tudnunk kell.

Mert tudjuk, hogy e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökké való házuk a mennyben.
(I. Kor. 1/5.)

Amint lapunk más helyén említjük, ez évben lesz 200 éve annak, hogy Wesley János az első methodista üdv bizonyosságához jutott. A hétköznapi beszédben, nem igen használják ezt a szót: *üdvbizonyosság* és sokan vannak, akik annak értelmét nem tudják, nem értik, vagy nem hiszik. Az üdvbizonyosság annyit jelent, hogy valaki biztos az üdvössége felől. Biztosan tudja, ha e pillanatban Isten ítélő széke elé kellene állania, Isten kegyelme, szeretete az Ur Jézus Krisztusban megnyitja számára a menny ajtaját. Amikor azonban arról beszélünk, hogy az embernek tudnia kell azt, hogy hol tölti az örökkévalóságot és lelkének nyugalmát, békéjét az üdvbizonyosság adhatja meg, amikor már Isten eljövendő haragjától nem kell rettegni, akkor a világ hamar készen van a maga lekiélnyölő, aggodalmaskodó, kétségesskedő feleletével: Vajjon ki tudhatja azt, hogy halála után üdvözöl? Azt bizonyítással senki nem állíthatja.

Kedves lélek engedél meg, hogy néhány embert említsek, kik biztosak voltak üdvösségük felől. Itt volt mindjárt a látó. Ennek az Ur Jézus maga ígérte meg és bizonyítással nem a jócselekedeteiért. Azután Pál apostol ki azt írja Timotheusnak, hogy a bűnösök között ő a legelső, ugyanez emek a kedves tanítványának azt írja, hogy számára eltevétt az igazság koronája, melyet megad neki az Ur. (Tim. II. 4-8.) És amint a fenti bibliai versünk bizonyítja, ezt írja boldogan a korintusi gyülekezetnek is: — Tudjuk, hogy épületünk van Istentől. Sőt többen is voltak, kik ezt tudták, mert az apostol többes számban írja. Azután Péter is erről ír, megkegyelmeztettek nevezvén azokat, kik az Ur közösségéhez tartoztak. Olvasd csak továbbá János apostol első levelének 3. részében mit ír a második versben: — Szeretleim, most Isten gyermekei vagyunk és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk ő hozzá: *mert meg fogjuk őt látni, amint van.* Így jutott üdvbizonyosságához Wesley is és ilyen bizonyosan tapasztalhatták Isten mentő kegyelmét az Ur Jézus Krisztusban vetett hit által jázóta ezren és ezren.

De hogyan juthattak ezek üdvbizonyosságához? Talán a jó cselekedetek útján? Vagy önsanyargatáson keresztül? Nem. Hanem a Jézus Krisztusban vetett hit által. Bizonyára te is vágyakozol egy Istennel megékellett élet örömeire és sugalmára s erőlködve, hogy valami módon „kiérdemeld” azt. Látod azért nincs üdvbizonyosságod, mert magad akarod kiérdemelni, de magad is érzed, hogy minden jószándékod és cselekedeted meddő törekvés és oly kevés, hogy azzal Isten elé nem állhatsz. Őh hagyd abba e hiábavaló próbálkozást, ismerd be tehetetlenséged, s kiálts Istenzhez gyámollalanságod indatában, fogadd el Jézus váltságát és akkor amit hosszú

erőlködéssel, gyötrődéssel, kétségek között nem tudtál elérni, azt Isten — Jézus érdeméért — ingyen kegyelmeből ajándékozta neked és akkor a te szíved is tulárad a legmagasztosabb érzéstől, amikor Isten gyermekeinek boldog bizonyosságát mondhatod a magadénak.
I. J.

Néhány alapos ok, amiért kedvezőtlen időben is szívesen megyek a gyülekezetbe.

- 1.) Mert Isten minden vasárnapot megszentelt igéje által és nem tett-kívételt az esős napokra.
- 2.) Mert elvárom, hogy prédikátorom helyén legyen és nagyon csodálkoznék, ha a kedvezőtlen idő miatt otthon maradna.
- 3.) Mert jelenlétem a gyülekezetben, annál inkább szükséges, mert az ilyen időben ugyanis kisebb a látogatottság.
- 4.) Mert példám másokra is befolyással lehet, ha megyek esetleg más is elmegy, ha otthon maradok más is otthon marad.
- 5.) Mert azt látom, hogy még a legelpuhultabb világi emberek sem mondanak le szórakozásukról a kedvezőtlen idő miatt.
- 6.) Mert a keresztyénségnek nem szabad a barométertől függni és hűségem az Igéhez egyszersmind Istenhez való szeretetem fokmérője is.
- 7.) Mert az az ember, aki kis akadályoktól megijed, végül a beképzelt nehézségektől is megijed. Aki az Urat csak távolról követi, mint Péter, az abban a veszélyben forog, hogy végleg elveszti szeméi elől.
- 8.) Mert megfigyeltem, hogy akik a hideg, a hőség, az eső ügye alatt nem mennek a gyülekezetbe, azok derős időben is épen úgy távol maradnak.
- 9.) Mert lehetséges, hogy Isten épen egy esős, hideg napon tartogat a gyülekezetben számomra különös áldást.
- 10.) Mert nem tudom, hogy a földi életben, még hány vasárnapot tölthetek a közösségben.

(Bs. Kb.)

És valamit tesztek, lélekből cselekedjétek, mint az Urnak és nem embernek.

(Kol. 3-23.)

Midőn egyszer egy háznak az Ura hosszabb időre eltávozott, az egyik hitetlen szolgálója, így szólt a hívő szolgálóhoz:

— Nő elment a gazda, abba hagyhatjuk a munkát és lustálkodhatunk egy kicsit.

A keresztyény azonban épen olyan komoly, mint határozott hangon felelt:

— Az én Uram még itt van; onnan felülről néz le, hogy jutalmazza-e, vagy büntessen? Én a munkámnál akarok maradni.

Egy keresztyényi fölfogás a munka végzéséről.

W. H.

Több józanságot.

Stewart Jakab, a fiatal skót evangélista működésével Isten nagy áldást adott nekünk magyaroknak. Ismerősem, sőt családomban tagjai közül többen kaptak szemmel látható áldást az összejöveteleken. Bár Isten áldása nyilván látható, mégis nagy veszély fenyeget bennünket, hogyha az áldást nem fogjuk az ember személyétől elválasztani, ha azt gondoljuk, hogy ez az áldás éppen csak Stewart személyével van összekötve és azzal okvetlenül össze van kötve, akkor első sován ennek a kedves és drága testvéreknél fogunk ártani és bálványozásunkkal őt igen nagy kísértésbe hozzuk. Aztán meg ártani fogunk a magyar ébredésnek, visszavetjük azt, mert másként igazi, tartós ébredés nem jöhet, csak ha abban egy név dicsőítetik. Annak neve, aki előtt ég föld és földalatti világ meg kell, hogy hajoljon. Tegnap elővesz valakit az ösméretlenség nagy homályából, ma használja, holnap e veheti — nem ugyan szeresetéből, hanem munkájából s hozhat helyére más embereket. Legyünk az embereket illetőleg is olyanok, akiknek dereka felvezette és szövetségbe meggyújtott, vagyis akik után vannak a mennyei haza felé és ide lenni semmi állandót nem ösmernek. Csak ezzel a lelkiállattal fogjuk megőrizni tudni azt kétségtelenül nagy áldást, melyet Isten a mi kedves fiatal skót testvéreinkön keresztül adott nekünk.

Talán egy ország és egy nép sinesen e földön, mely annyira személyi kultuszt űzne, mint a mi népünk. Ez a személyi kultusz vagy abból áll, hogy kiemelünk valakit, vagy abból, hogy lenyomunk. A személyi kultusz a pártoskodás bűnét nemzi, a pártoskodásból szeretetlenség, versengés, igazságtalanság, féltékenység, egyenlenség, titkolt bosszú és titkolt féltelenség lesznek testvér és testvér között. Mikor fogjuk mi magyarok rendezni a sok személyi bűnt, mely nálunk Isten országának terjedését megakasztja? Stewart mondotta, hogy nálunk az ébredés akadályai a hívő vezetők, akik nem tudnak egymással egyek lenni. Mikor leszünk képesek a világosan látó skót testvér intő szava alá, mely bizonyosan Isten figyelmeztető hangja, fejünket meghajlani, mindannyian saját külön bűnünket bevallani és éppen annak vallani be, aki ellen vétkezünk? Mert csak így lehet a nagy kárt helyrehozni és Isten áldását az égből megindítani, hogy zuhogó áradatként hőmpolyogjon alá, elsodorva bűnt, hitetlenséget, viágasságot igazi ébredésben? Ki teszi az első lépést?

Egy litografált lap került a kezembe, mely egyik megáldott magyar evangélistánk munkájáról szokott beszámolni. Bár a lap végén néhány sor ugyanabba csoportba tartozó evangélisták munkájáról is beszámol, mégis az egész tudósítás nem hangzik másként, mintha minden sor ezt mondaná: nézzetek rámt én ezt teszem, én ezt várom, én ezért imádkozom, én így tusakodom. Mintha egy nagy olvasó lábor máéért nem volna, minthogy egy személyt és annak munkáját szemlélje és annak tetteit várja. Az író Istennel való legtitkosabb találkozásait, melyeket Pál apostol ki nem beszélt volna, sőt Isten kijelentésének vélt égi hangot, mely az ő külön mun-

káját összekapcsolta a nagy magyar ébredéssel, elmond az olvasóknak, hogy segítségüket ezzel megszerezze. Legyünk őszinték, mikor ily tudósítást látnak, nemesak imádkozó segítséget várunk, hanem pénzadományt is. Összehasonlítom a szerző önönmagáról irt átszellemült hangját Müller György esodálatosan józan beszédével, mellyel munkájáról, Isten vezetéséről írni szokott. Soha nem érvel külön lálmásokkal, soha nem gondol csupán magára. Egyetemes szemé messze lát, sokak szükségét látja meg és hordozza és a befolyó adományokból sokakat segít sok helyütt. Nem szégyenült meg, nem vallott kudarcot, nem esett rajongásba. Elházkodottság nem fogta el szívét: haláláig megmaradt ugyanannak az egyszerű, magáról megelégedező keresztyennek.

Csak így adhat az Isten áldást! Csak ha magunkról megelégedzünk, munkánk megáldását az Urra bizzuk, a szükségeket Neki mondjuk el és megőrizünk az egyetemes tekintettel má ok munkájára, mások szükségére is és mindezeket együtt viszzük az Ur elé. A csak magukkal törődő egyetemes munkák, missziók jutnak abba a nagy veszélybe, hogy a rajongás elragadja őket, a józanságot elveszítik és munkájuk áldásának lassankint fennhéjázis és gőg vel véget. A sátán talpon van és megtalálja, ápolgatja, felhízalja az önző ént. Átváltozik vilálgosság angyalának és az ént, az én éneket, a te énedet befesti kegyesnek, hogy csak úgy eso og le rólunk a kegyes, magunktól átitatott hang Gyönyörű kijelentésekről gondoskodik esetleg; Jézus, Isten jelennek meg nekünk, ígének mindent, ami kedves és amit szívvel hallunk, érzélgős áhitattal esüggének rajunk az emberek, míg végre a sok ájtatoskodásból egy ördögi hang kacag elő: a sátáné. Abol az ént helyezik első helyre, ahol maguké. I dolgoznak a felekezetek, az egyetemes, a csoportok, ott mindenütt a sátán van munkában. Ahol Isten mellett még egy emberre is tekintenek, ott benn van a konkoly, benn van az idegen kovász.

Keresztyének! Legyetek józanok!

Józsa.

A jó prédikáció.

— A múlt vasárnap egy szép prédikációt hallottam — mondta egy piaci bódé tulajdonosnője a szomszédjának.

— Miről volt szó? — kérdezte kíváncsian a szomszéd.

— Már nem tudom bizonyosan, csak annyit tudok, hogy utánna haza siettem és kidobtam a hamis mérlegeket.

Volt már rá l hasonló hatás a prédikációnak. — Az ígének ne csak hallgatói, de megtartói legyetek.

Nagy dolog az adott pillanatot megragadni és kellően kihasználni.

A te feladatot nem csak abban áll, hogy jól légy, hanem a — legjobbat cselekedd.

Wesley.

Wesley János naplójából.

A nagy fordulat.

Ebben az esztendőben tartjuk 200-ik évfordulóját annak hogy az üdv üzenetét a methodista mozgalom keresztül hirdetni kezdtek. 1738 május 21-én Wesley János Isten kegyelméből üdvbizonyosságot nyert, ez a nap forduló pont volt életében és kiindulópontja lett annak az ébredési mozgalomnak, mely a világ minden tájékát érintette. Hosszu keresés után engedte Isten Wesleynek, hogy megtalálja őt és élete és munkája azon túl átélt üdvbizonyosságról tanuskodott. És mi is ezen a napon jogosan gondolunk benső háá-va! Istenre és gyülekezeteinkben egyöntetűen fogjuk e napot méltatni. Ezzel kapcsolatban — Hecker Henrik szegedi prédikátor fordításában — megkezdjük Wesley János naplójának erre vonatkozó fejezeteit közölni, amely egyrészt bepillantást nyújt mozgalmunk eredetébe, másrészt mély, értelménél fogva, bizonyára épi öleg hat az olvasóra.

Péntek, 1738 február 3. Este Londonba érkeztem, ahonnan 2 évig és majdnem négy hónapig voltam távol. Noha azt a célt, amiért kiutaztam, nem értem el, mégis van sok okom az Isten iránti hátlára, hogy élvezetelt ama országba, — bár teljesen életében régebbi terveimmel. (Itt Wesley missziós útjára gondol, amikor eredménytelenül fá adozott pogányok megtérése, mert maga sem volt még akkor megérve.) De ezáltal azt hiszem némileg megálázott és megkísértett az Ur, hogy nyilvánvalóvá vájjon, hogy mi lakozik még szívenben. Megtanultam az is, hogy óvatosabb legyek az emberekkel és megértelődött bennem az a meggyőződés, hogy Isten minket minden dologban elvezet az igazságra, ha mindenkor őt keressük. Ha hiányzik a bölcsesség, akkor is vezet oly eszközökkel, amelyeket ő ismer.

Vasárnap, február 5. Délutánra megértek, hogy a Szt. János templomban prédikájak. Én a sokak mondó igékről: „Ha valaki Krisztusban van, új teremés az”, beszéltem. Utána közölték velem, hogy többen a gyülekezethez a legjobb tagjai közül anynyira megbotránkoztak, hogy már többé ott nem prédikálhatok.

Hétfő, február 6. Meglátogattam sok régi barátaimat és rokonaim között a legtöbbeket. Ugy látszik még nem érkezett el az az idő, amikor „mindenki által gyűlölt leszek”. Oh bár csak felkészülve találna ez az idő.

Kedd, február 7. (olyan nap volt, amely felejthetetlen marad). Egy holland, Wejnantz nevű kereskedő házában találkoztam Böehler Péter, Richter Gyula és Neiser Vencellel, akik éppen akkor érkeztek meg Németországból. Miután nem voltak nekik ismerőseik Angliában, ajánlkoztam, hogy szerzek nekik lakást. Hulton ur közelében, akinél én akkor

laktam, kaptam is megfelelő lakást számukra. Ettől az időponttól kezdve, ha csak lehetett, nem mulasztottam el alkalmat velük együtt lenni, ameddig Londonban tartózkodtam.

Vasárnap, február 12. A Szt. András templomban prédikáltam. Ugy látszik, hogy már itt sem kívánják szolgálatomat.

Péntek, február 17. Böehler Péterrel utnak indultam Oxford felé... Egész idő alatt sokat beszélgettem vele, de nem értettem meg őt, legkevésbé akkor, amikor azt mondta: „Testvérem, testvérem, a filozófiát ki kell üzni”.

Hétfő, február 27. Salisburyba mentem bérkosival és több alkalmam volt komoly beszélgetésre tiltársajmmal. De mivel az isteni bölcsességet emberi bölcsességgel akartam korrigálni, amennyiben a komolyabb beszélgetést egy felületes eszmecserevel veztettem be, mint az, amit mondtam, falra hányt borsó volt.

Kedd, február 28. Láttam megint édesanyúmat. A következő napon készülődtem testvéremhez Tivertonba. De esütörtök reggel, március 7-én arra kényeszerített a hír, hogy Károly testvérem Oxfordban halálán van, hogy azonnal utnak induljak oda.

Egyéni magatartásomra vonatkozólag felújítottam régi elhatározásaimat és leírtam azokat:

1.) Minden beszélgetésemben teljesen őszinte és fészélyezetlen lenni.

2.) Állandóan komolyság után törekedni és magatartásomban a legesekélyebb könnyelműséget sem megengedni magamnak.

3.) Egyetlen szót sem szólni, ami nem szolgál Isten dicsőségére, különösen világi dolgokról nem beszélni. Mások ám beszéljenek ilyen dolgokról, sőt kénysze ilve is vannak rá. De mi közöm nekem ehhez.

4.) Semmiféle élvezetben részt nem venni, ami nem szolgál Isten dicsőségére. Istennek mindenért hálat adni és mindent elutasítani, amiért nem tudok hálat adni.

Szombat, március 4. Oxfordban testvéremel a meilhartnyagulladásából való gyógyulás útján találtam. Böehler Péter nála volt, aki engem Isten segítségével vasárnap március 5-én a legvilágosabban meggyőzött hitelenségemről. Beálltam, hogy hiányzik nekem az a hit, amely egyedül képes megmenteni minket.

Azonnal az a gondolatom támadt: Ne prédikálj többé. Hogy prédikálhatsz másoknak, mikor neked sincs meg a hit. Megkérdeztem Böhlert, hogy hagyjam-e abba a prédikálást. „Semmi szín alatt”, felelte Böehler. „De mit prédikáljak?”. Erre azt felelte: „Predikálj a hitről, amíg elnyered, akkor azért fogsz róla prédikálni, mert elnyerted.”

Igy hétfőn 6-án kezdtem el az új tant hirdetni, noha visszaradtam tőle. Az első személy, akinek egyedül a hit által való üdvösséget felkínáltam, az egy halála itélt gonosztevő volt. Elifordnak hívták. Böehler Péter már többször kért arra, hogy beszéljek ezzel az emberrel. De mindeddig nem tudtam magam rávenni, mert már több éven keresztül határozottan kétségbe vontam azt, hogy valaki a halálos ágyán megterhessen.

HIREK A NAGY VILÁGBÓL

Afrika. Afrikában tízenkét kerületben összesen mintegy 30 millió emberhez még nem tudott eljutni az evangélium. Mennyire viseljük lelünkön e 30 millió ember sorsát és lelki üdvösségét?

Oroszország. Szovjetország új naptárát akar bevezetni. Az új naptár szerint az év októberben kezdődne. Vasárnapot Sztalinnak, hétfőt Leninnek neveznék. Mert mindent ami a kereszténységre emlékeztet el akarnak törölni. Akik ismerik a történelmet, tudják, hogy a francia forradalom idején is volt hasonló törekvés, amely azonban kudarcra végződött. Nem kell nagy jóstehetség ahhoz, hogy hasonló sorsot jósoljunk ennek is.

Óceánia. A Marsall-szigetektől (szigetcsoport a Csendes óceánon, japánoké) 22 sziget lakott. A lakosokból a legtöbb mintegy 9500–10000 lélek a protestáns egyházakhoz tartozik. Ezek nem régen egyesültek az ottani munkát minden segítség nélkül, önmaguk tartják fenn.

Hollandia. Hollandiában számos pályaudvaron olvasható az alábbi hirdetés, melyet: — „Az Isten nevével visszaélők elleni egyesület” adott ki.

— Hiszed egy mindenható Istennek jelenlétét? Akkor alázd meg magadat előtte és ne vedd ajkadra haszontalanul és könnyelműen szent nevét. Ha pedig nem hiszed a mindenható Istent, akkor se vedd ajkadra haszontalanul nevét, mert ezzel önmagadat cáfolod és megbotránkoztatsz másokat. Bizony nálunk sem ártának ilyen plakátok.

Azsia Sziám. Sziámban növekszik a lelkiélet. Korábban egy bibliai iskola nyílt, melyben iratterjesztőket képeznek ki az evangéliumi munka terjesztésére. Az a terv, hogy minden község, melyben elegendő keresztény van, egy arra választott és alkalmas egyént küld ezen iskolába, hol egy évig tanulnak, majd a következő évben mint iratterjesztők és evangélisták nyernek kiképzést. Majd később újra egy évet kell kiképzéssel eltölteniük, úgy hogy összesen három évig tanulnak a bibliaiskolában.

Németország. A katolikusok között is terjed a biblia mozgalom. Az u. n. stútgarti Keppler-biblia egy év alatt 300 ezer példányban kelt el. Megjelent egy családi biblia is, melynek magyarázata és szövege a Keppler bibliából való. Adja az Ur, hogy itt is hasonló módon terjedjen a katolikusok között Isten igéje. Kedves katolikus olvasónk, nem mozdítanád elő a magyarországi bibliai rendszeresen olvasó katolikusok statisztikáját?

Anglia. A biblia, mint újságtérce. A *Sunday Express*, Anglia egyik legelterjedtebb hetilapja, (he-

tenként kétféle példányban jelenik meg) a regény rovatának helyén „Biblia” címmel hozott nem régen közleményt. Az előszóban az író, magyarázatát adja annak, hogy mi indította őt e cikk megírására. És abban ekként nyilatkozik.

— Mi természetesen mindannyian ismerjük a Szentírást, sőt részleteket is tudunk belőle és egy-egy fejezetét gyakran hallhatjuk magyarázni is. De ennek a leghatalmasabb műnek irodalmi műnek, mély drámai, legmagasabb költői és utóérhetetlen nyelvezetének szépségeit nem ismerjük.

Az újság a Heinemann-bibliából, melyet mint a legújabb fordítást fogadtak el az egyházak, — minden számában két teljes oldal közöl.

Kelet. Az Izlam ujterületeket próbál szerezni. Hódító törekvéseinek egyik legkétségtelenebb jele, hogy nagy sajtó propagandát kezdett. 1900-ban még csak 200 nyomda állott az izlam rendelkezésére, ma 880. A mohamedánok a világ népességének 12,6 százalékát teszik ki. Ázsia országai között 70 millió mohamedjával India vezet. Hátsóindióban a profétának 10 millió követője van. Imádkozunk-e azért, hogy ezek is megismerjék az igaz utat az Ur Jézusban?

Korea. Az utóbbi időben Kóréában öröndetes növekedést mutat az evangélikus egyház munkája. Jelenleg 520 ezer keresztyént számlál. 15 ezer önkéntes munkása és 35 ezer vasárnapi iskolása van. A közösségi életre nézve, különös jelentőségük van a bibliai tanfolyamoknak, melyeket különböző időkben tartanak. Hét számra összejönnek tanulmányozni a bibliát, imádkozni, előkészülni az igehirdetésre és főlegverkezni más keresztyéni munkára. A múlt évben (1937) 182 ezer résztvevője volt ezeknek a tanfolyamoknak. Melyik európai ország hoz híveiből ekkora tömeget a Szentírás hatása alá.

Japán. Az idén van 75 éve, hogy a biblia japán nyelvre fordították. Olvasóink közül valószínűleg kevesen tudják, hogy egy pozsonyi zsidó családból származó magyar orvos Bettelheim Bernát János volt az Ur eszköze a Szentírás fordításánál. Bettelheim kikeresztelkedvén prof. pap lett. Munkáját, — mely 13 évig tartott — Amerikában fejezte be. 1926-ban Nagasakiban szobrot emeltek Bettelheim B. Jánosnak.

Könnyebb elméletileg szívünket szánkkal az Urnak adni, mind a pénzt) gyakorlatilag.

Ami megbocsátottál, az többnyire végleg, jól el van intézve; amit megtoroltál, az igen gyakran befejezetlen ügy. (K. G.)

Nem érdemli az a boldogságot, aki azt gondolja, hogy az megilleti őt.

Ha már megtanultál bölcsen hallgatni, tanuld még meg, — az ostobaságokra nem hallgatni.

Én hiszek Neked...

En hiszek Neked...

*Ha esendős alkonyon járszik velem
A tűnő napsugár s lépjetelem,
Téged látlak s megérint Szellemed,
Én hiszek Neked.*

En hiszek Neked...

*Ha kigyul a csillag, ha érzem én,
Áldó szerelmed mint tündököl felém,
S bus éjszakámon megérint kezed,
Én hiszek Neked.*

En hiszek Neked...

*Ha jelkél a hold távol keleten
Égő nécs gyásként világít nekem,
Hogy lássam mily végtelen kegyelmed
Én hiszek Neked.*

En hiszek Neked...

*Ha sem napsugár sem hold nem ragyog
Es nem ragyognak lenn a csillagok.
Áldó eső után szivárványként
Látom csillogni bölcseségedet
Én hiszek Neked.*

dkj.

Minden kiadóhivatalt érintő (reklamáció, laprendelés, előfizetés stb.) és pénz küldeményt kérjük a kiadóhivataltak: Budapest, VI., Felsőerdősor 5. III. küldeni.

Cikkek, közlemények, hírek a szerkesztőségbe: Kaposvár, Németh István-utca 2. sz. küldendők.

HÁZATERES. Január hó 27-én temették Kaposzkesesön Fluck Frigyes tvl. kinek házában 1920-ban az első methodista istentiszteletet tartották. Az elköltözött testvér azok közé tartozott, kik nem szájukkal hirdetik a feltámadt Údvözítőt, hanem életükkel. Az Úr közel 80 esztendőit ajándékozott testvérünknek, melyet az utolsó néhány nap kivételével — egészségben élt le. Még halála előtti napon is bizonyosságot tett hí éről és az Urhoz való ragaszkodásáról. Boldogan tért haza. Utolsó szavai ezek voltak: — Az én Istenem mindent jóvá tett. Haza vágyom.

A temelési istentiszteletet Schmidt János dombóvári prédikátor tartotta 31. Zsolt. 5. verse alapján. — Boldogok a halottak, kik az Urban halnak meg, mostantól fogva. Bizony azt mondja a lélek, mert megnyugosznak az ő fáradalmaikból. (Jel. 14—13).

TANDIJMENTES NYELVTANFOLYAMOK A KÖLCGYI TÁRSASÁG VEDŐSÉGE ALATT. Az évek óta népszerűeknek örvendő angol, német, francia,

olasz és spanyol nyelvtanfolyamok II. féléve a Baresay-utcai gimnáziumban február 5-én kezdődött. Külön kezdő-, erőskezdő-, haladó-, felső- és társalgási tanfolyamok. Új osztályok! Az órák délután 5 és 9 között vannak, hetenként kétszer. Tandij nincs. Beiratkozás január 27-től minden hétköznap délután 5 és 9 között a Baresay-utcai gimnázium épületében (Baresay-u. 5., Erzsébet-körút mellett). Telefoni felvilágosítások: 330—734. Beiratási díj a négyhónapos félévre P 10.—, közalkalmazottaknak, két nyelvre iratkozóknak P 9.—.

TESSÉNYI JAKOB JÁNOS SUPERINTENDENS ezideig Miskolcon és Szegeden tartott negyedévi konferenciát. Munkánk mindkét helyen a legjobb mederben folyik. Reményteljes és éénk evangéliumi munka folyik a tanyákon is.

NUELSEN JÁNOS PÜSPÖKÜNK. — amint lapunkkal közlik — ismét gyengélkedik. Hordozzuk püspökünk egészségi állapotát és munkáját állandóan imánkban, hogy az Ur adjon erőt, hogy maga kora mellett, hivatását betölthesse.

GRÜNN MARGIT HAZATÉRT. A methodista körökben személyesen nem sokan ismerték, mert a szabad testvérek gyülekezetéhez tartozott. De mi úgy é-ezzük, hogy munkáselete Isten minden gyermekei számára áldás volt, ki az általa lefordított és saját költségén kiadott hitépítő könyvet (Steinberger — Haza világító lámpácskák) olvasta. Csak 33 évet élt, de e rövid élet gyümölcsöző volt. És midőn e néhány sorral az Urban vetett hittel emlékeinek áldozunk, vigasztal az a tudat, hogy e rövid, megpróbáltatásokban bővelkedő élet után boldogan hallhatja Mesterétől: — Jó vagyok jó és hű szolgám, kevesen voltak hű, sokra bíztak ezután; menj be a Te Uradnak örömebe. (Máté 25—21.).

EVANGELIZÁLÁS. Schmidt János dombóvári prédikátor feb. uár 21—24-ig Kaposváron, evangéizált. Kérjük az aratás urától az áldás esőjét e magvetésre.

GYÜLEKEZETEINKBEN az evangéizáló össze-jöveleteket, részben megtartották, részben most tartják. Január 17—23-ig Szegeden tartott áldásos estétet Márkus József nyíregyházi prédikátor. Viszont Hecker Henrik szegedi prédikátor a nyíregyházi tanyákon evangéizált február 14—20-ig. Emberé a munka, Istené az áldás. Áldást adó Urunk szentelje meg testvérünk munkáját.

ÉVI KONFERENCIÁNK, melyet ez évben Budapesten tartunk, az eddigi terv szerint május 5-én kezdődik. Már most készülünk rá imádkozó lélekkal.

Sokan szerencsésükben és nem Istenhez bíznak. De ha a szerencse cserben hagyja őket, mégis Isten ellen fordulnak.

ISTEN DOLGOZIK... (Moody története). Írta: Kovács József noszvaji ref. lelkijásztor 16 oldal ára: 28 fillér. A Bethánia kiadásában jelent meg a lelki ébredés újabbkori története egyik legnagyobb vezérének ez a nagyszerű életrajza. A 100 évvel ezelőtt született Moody Amerikában, hatalmas keresztyén intézményeket alkotott, egész Angliát megjárta és felrázta az igehirdetéseivel. Nagy gazdagságban áradt belőle az Istenben elrejtett élet ereje. Egész egyénisége valamit teljesen eredeti és rendkívül vonzó. Kovács József füzetét életteljesen mutatja meg Moody egyéniségét és világos betekintést nyújt munkájába. A füzet elolvasása gazdag élményt jelent. A füzet kapható a Bethánia Könyvkereskedésben. (Budapest, VIII. Gyulai Pál-utca 9.) és minden más evangélikus könyvkereskedőnél.

Gonosz megszólás.

Rosszakaratu hírek terjesztése ellen Wesley János már 1752-ben a következő nyilatkozatot szerkesztelte és írta alá sajátkezűleg munkatársaival együtt. Bizonyára jó volna, ha nálunk is nemcsak elolvassák a hívők ezen nyilatkozatot, hanem maguk is eszerint cselekednének:

— Mi, alulírottak a következő alapelvekben állapodtunk meg:

1. Hogy valaki felől szóló gonosz megszólásokat meg nem hallgatunk és azok után nyomozni nem fogunk.

2. Hogy igen tartózkodók leszünk saját körünkbeli való egyénről szóló gonosz hír elfogadásában;

3. Hogy valamely gonosz megszólást olyan gyorsan, amint az lehetséges, akár szóval, akár írásban azzal a személlyel közöljük, akiről szó van;

4. Hogy amíg ez meg nem történik, egy szót sem közlünk ebből a hírből senkinek, sem írásban sem szóban.

5. Hogy ezen megtörtént közlés után mi többé az ügyről senkivel sem beszélünk;

6. Hogy ezen szabály alól magunknak semmilyen kivételt nem engedünk, hacsak erre a lelkiismeretünk külön nem kötelezne.

(Sv. E.)

Egy áldott kérdés.

Egyszer egy prédikátor sétája közben, egy gazdag ember háza előtt ment el. Egyszerre indítást érzett, hogy Jézusról szóljon abban a méreven el-

zárkozó házban. Meghuzta a csengőt. Néhány pillanat múlva egy leányka nyitott kaput, akit megkérdezett:

— Lakik ebben a házban az Ur Jézus.

— Nem uram. — felelte a leány meglepődve, majd hívta, hogy lépjen be.

— Oh nem. — Felelte a prédikátor. Ha Jézus itt nem lakik, úgy én nem léphetek be. És azzal eltávozott. Midőn a legközelebbi alkalommal ismét a városban hirdette Isten igéjét, az istentisztelet végén, egy fiatal leány lépett hozzá és megkérdezte, hogy emlékszik-e még, midőn egy háznál azt kérdezte, hogy lakik-e ott az Ur Jézus? Igen emlékszem, — felelte. Nos én vagyok az a leány, kihez ön akkor ezt a kérdést intézte és én ezen kérdéstől találva, megtértem.

Kedves lélek, szoktál te is ilyet kérdezni? És az Ur Jézus ott lakik-e a te házában?

Alázatos megnyugvás.

A vakok intézetében tett egyszer egy lelkész látogatást és ott megkérdezett egy vak fiúskát:

— Megtudod-e nekem mondani, hogy miért kell neked vaknak lenni?

A fiú előveszi a vak bibliját, s a dombo u betűkő ujjával kiapogtatja és elolvassa Máté 11 26-ot.

— Igen Atyám, mert így volt kedves előttem.

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZTELETET

BUDAPEST, VI., Felsőerdősor 5.

Vasárnap d. e. 11 órakor és este 7 órakor, csütörtökön este 7 órakor.

BORJÁD: Vasárnap d. e. 10., d. u. 2.

Csütörtök este 8 órakor.

DOMBÓVÁR: Bezeredy-u. 27.

Vasárnap d. e. 10, este 7. Péntek este 7 órakor.

KAPOSVÁR, Németh István-utca 2.

Vasárnap d. e. 10 és este 6 órakor, csütörtökön este 6 órakor.

KISPEST, Nagy Sándor-u. 22.

Vasárnap d. u. 5 és szerdán este 7 órakor.

MISKOLC, Chillány-utca 4.

Vasárnap d. u. 4. és szerdán este 7 órakor.

NYIREGYHÁZA: Desselffy-ér 10.

Vasárnap d. e. és este,

PÉCS, Ujvilág-u. 12

Csütörtök este 7 órakor. Vasárnap d. e. 10 és d. u. 4 órakor.

SZEGED, Londoni-krt. 18. Vasárnap d. u. 5-kor.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház korl. fel. Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős szerkesztő: Liebstöckl Jenő.
Kiadásért felelős: Tessényi-Jakob János.